

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΓ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1969	Κυριακὴ μετὰ τὴν Ὑψωσιν (Μάρκ. 8,34 - 9,1) 18 Σεπτεμβρίου 2016	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Ἔτοιμοι γιὰ θάνατο!

«Ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ» (Μάρκ. 8,34)

Ο Ἰησοῦς, ἀγαπητοί μου, δὲν στρατολογήει ὀπαδοὺς διὰ τῆς βίας. Μολονότι περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον αὐτὸς θὰ εἶχε τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ἀξίωσι νὰ ἀπαιτήσῃ, ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, τοὺς ὁποίους δημιούργησε καὶ ἔφερε στὴν ὕπαρξι, νὰ ὑποταχθοῦν στὸ θέλημα καὶ τὸ κέλευσμά του καὶ νὰ προσέλθουν νὰ καταταχθοῦν στὸ στράτευμά του, ἐν τούτοις **ἀφήνει τὸν καθένα ἐλεύθερο** νὰ κἀνῃ μόνος του τὴν ἐπιλογή, νὰ πάρῃ τὴν ἀπόφασιν ποὺ κρίνει σωστὴ καὶ νὰ πῆ ἂν θέλῃ νὰ γίνῃ ἀκόλουθος καὶ ὑπήκοός του. «Ὅστις θέλει», λέει, «ὀπίσω μου ἐλθεῖν» (Μάρκ. 8,34). Τὸ εἶπε τότε στοὺς μαθητάς του, τὸ εἶπε σὲ ὅλο τὸν ὄχλον ποὺ τὸν περιστοίχιζε τῇ στιγμῇ ἐκείνῃ, τὸ λέει καὶ σ' ἐμᾶς σήμερα.

Εἴμαστε λοιπὸν ἐλεύθεροι νὰ ποῦμε ποιά ἀπὸ τίς δύο σημαῖες διαλέγουμε – γιὰτὶ δὲν ὑπάρχει τρίτη· ἔχουμε μπροστά μας ἢ τὴ σημαία τοῦ Χριστοῦ ἢ τὴ σημαία τοῦ σατανᾶ καὶ τοῦ δαιμονικοῦ κόσμου. Ἄλλ' ἀπὸ τὴ στιγμῇ ποὺ ἡ θεία χάρις θὰ μᾶς φωτίσῃ νὰ πάρουμε **τὴ σημαία τοῦ Χριστοῦ** καὶ νὰ ἐκλέξουμε τὸ δικό του δρόμο, στὸ ἐξῆς ὀφείλουμε σὲ ὅλη μας τὴ ζωὴ νὰ ἐφαρμόζουμε τὸ δικό του πρόγραμμα, τὸ πρόγραμμα ποὺ αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς συνέταξε καὶ τὸ ὁποῖο ἰσχύει γιὰ ὅλα τὰ παιδιὰ του, γιὰ ὅλους τοὺς ἀκολούθους του.

Καὶ τὸ πρόγραμμα τοῦ Χριστοῦ τί προβλέπει; Τὸ εἶπε ὁ ἴδιος· «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι» (ἐ.ἀ.). Ἀπαιτεῖ λοιπὸν τρία πράγματα. Πρῶτον, νὰ μισήσουμε τὴν ἁμαρτία, τῆς ὁποίας τὸ φαρμακερὸ κεντρὶ καὶ ἡ πικρὴ ρίζα βρίσκονται μέσα στὴν καρδιά μας (αὐτὸ σημαίνει τὸ «ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν»). Δεύτερον, νὰ εἴμαστε ἔτοιμοι γιὰ θάνατο (αὐτὴ τὴν ἔννοια ἔχει τὸ

«ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ»). Καὶ τρίτον, νὰ βαδίζουμε μὲ εὐλαβικὴ ὑπακοὴ ἐπάνω στὰ ἴχνη τῆς δικῆς του ἀγίας ζωῆς (αὐτὸ σημαίνει τὸ «ἀκολουθεῖτω μοι»).

Σὲ ἓνα σύντομο κήρυγμα δὲν προλαβαίνουμε ν' ἀναπτύξουμε καὶ τὰ τρία αὐτὰ σημαντικὰ μέρη τοῦ προγράμματος τοῦ Χριστοῦ. Ἀφήνοντας λοιπὸν τὸ πρῶτο καὶ τὸ τρίτο μέρος, καὶ μέσα στὸν χρόνο ποὺ διαθέτουμε, **θὰ στρέψουμε τὴν προσοχή μας στὸ δεύτερο**. Ἡ δευτέρη ἀπαίτησι τοῦ Χριστοῦ, τὸ «ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ», βρίσκεται, ὅπως βλέπουμε, ἀνάμεσα στὶς δύο ἄλλες ἀπαιτήσεις του, τὴν πρώτη καὶ τὴν τρίτη, καὶ τρόπον τινὰ τίς ὑποβαστάζει καὶ τίς ἐνισχύει. Αὐτὴν θὰ προσπαθήσουμε ν' ἀναπτύξουμε σ' αὐτὸ τὸ σύντομο κήρυγμά μας ἐπὶ τοῦ εὐαγγελίου.

* * *

«**Ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ**». Ὁ ἀκόλουθος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀγαπητοί μου, πρέπει νὰ σηκώσῃ τὸν σταυρὸν του.

Ὁ **τίμιος σταυρὸς**, ἐπάνω στὸν ὁποῖο θυσιάστηκε χάριν τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου ὁ «ἀρχηγὸς τῆς πίστεως» μας (Ἐβρ. 12,2), εἶνε τὸ σύμβολο τῆς ὑπερτάτης θυσίας. Συμβολίζει καὶ ἐκφράζει τὴν μεγαλύτερη καὶ μοναδικὴ θυσία, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴ σωτηρία μας.

Ὅσοι λοιπὸν **τιμοῦν** καὶ ἀσπάζονται αὐτὴ τὴν ἄμωμη καὶ ἀκήρατη θυσία, αὐτοὶ ἐλκύονται καὶ οἱ ἴδιοι ἀπὸ τὴ χάρι τῆς, συγκινοῦνται ἀπὸ τὸ μεγαλεῖο τῆς. Ἐξοικειώνονται μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ σταυροῦ, αἰσθάνονται ἀλληλέγγυοι μ' αὐτό, ξεπερνοῦν τὸν φόβο τῆς κακοπαθείας καὶ τοῦ θανάτου. Γι' αὐτὸ καὶ φιλοτιμοῦνται, **ὅπως ὁ ἀπόστολος Παῦλος**, νὰ «ἀνταναπληροῦν τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ» (Κολ. 1,24), ν' ἀναπληρῶνουν στὴν καθημερινὴ ζωὴ τους ὅσα θὰ πάθαινε ὁ Χριστὸς ἂν ἦταν ἀκόμη ἐπάνω στὴ γῆ σωματικῶς. Ὁ

πόθος και ἡ λαχτάρα τους τοὺς ἐμπνέει νὰ ἐπιθυμοῦν «τὸ ἀναλῦσαι καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι», νὰ πεθάνουν γιὰ νὰ βρεθοῦν μιὰ ὥρα γρηγορώτερα κοντὰ στὸ Χριστό (Φιλ. 1,23). Φτάνουν ἀτρόμητοι στὸ σημεῖο νὰ κινδυνεύουν καὶ ν' «ἀποθνήσκουν καθ' ἡμέραν», νὰ πεθαίνουν καθημερινῶς (Α' Κορ. 15,31).

Μὲ ἄλλα λόγια λοιπὸν **κ' ἐμεῖς**, ἐφ' ὅσον μὲ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ καταταχθήκαμε στὸ στράτευμα τοῦ Κυρίου, πρέπει νὰ εἴμαστε ἕτοιμοι γιὰ τὰ πάντα· ἕτοιμοι νὰ θυσιάσουμε ὄχι μόνο ἀναπαύσεις καὶ τιμὲς καὶ δόξες καὶ πλοῦτη, ἀλλὰ κι αὐτὴ τὴ ζωὴ μας ἀκόμη· ἕτοιμοι γιὰ πόλεμο, ἕτοιμοι γιὰ θάνατο. Ἄς λέμε κ' ἐμεῖς μαζί μὲ τὸν ψαλμῶδὸ καὶ τὸν ἀπόστολο· Γιὰ σένα, Κύριε, πεθαίνουμε κάθε μέρα, μᾶς ἔχουν σὰν τὰ πρόβατα ποὺ πᾶνε γιὰ σφαγὴ· «ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς» (Ψαλμ. 43,23=Ρωμ. 8,36).

Τὸ στράτευμα τοῦ Κυρίου δὲν ἔχει προορισμὸ νὰ ἀδρανῆ, νὰ διασκεδάζη καὶ νὰ κοιμᾶται. Πρόκειται νὰ περάσει μέσα ἀπὸ χῶρες ἐχθρικές, ἀνάμεσα ἀπὸ «λύκους» (Ματθ. 10,16. Λουκ. 10,3). Θὰ ὑποχρεωθῆ νὰ δίνη μάχες, νὰ γκρεμίζη τὰ ὀχυρώματα τοῦ σατανᾶ, νὰ συγκρούεται μὲ τοὺς ἀντιχριστοὺς, νὰ προχωρῆ πάντα μπρός.

Πῶς ὁμως θὰ γίνουν ὅλα αὐτά, ἂν οἱ στρατιῶτες τοῦ Κυρίου εἶνε δειλοί; **Ὁ δειλὸς στρατιώτης** ὄχι μόνο ὁ ἴδιος κινδυνεύει νὰ συλληφθῆ ἀπὸ τὸν ἐχθρό, ἀλλὰ γίνεται καὶ πρόσκομμα καὶ ἐμπόδιο στοὺς συμπολεμιστὰς του· διότι καὶ ἓνας μόνο νὰ δειλιάζη, προκαλεῖ τὸν πανικὸ καὶ στοὺς ἄλλους. Ἔτσι καὶ ὁ δειλὸς Χριστιανός, αὐτὸς ποὺ τρέμει μπροστὰ στὶς θυσίες· καὶ ὁ ἴδιος θὰ κινδυνεύσῃ τὸν ἔσχατο κίνδυνο, νὰ χάσῃ δηλαδὴ τὴν ψυχὴ του καὶ νὰ γίνῃ αἰχμάλωτος τοῦ σατανᾶ, ἀλλὰ καὶ πρόσκομμα στὴν ὁδὸ τῆς σωτηρίας καὶ ἄλλων ἀδελφῶν του θὰ γίνῃ, διότι ἡ δειλή του στάσι σὲ ζητήματα πίστεως καὶ ἠθικῆς θὰ ἐπηρεάσῃ καὶ θ' ἀπογοητεύσῃ πολλοὺς.

Γι' αὐτὸ χρειάζεται νὰ **πάρῃ ἡρωικὴ ἀπόφασι καὶ νὰ πῆ**. Θὰ πεθάνω στὸ πεδίο τῆς μάχης τοῦ Χριστοῦ. Δὲν θ' ἀρνηθῶ τὴν πίστι μου, δὲν θὰ παραβῶ τὸ καθῆκον μου, δὲν θὰ καταπατήσω τὴν ἠθικὴ τοῦ Εὐαγγελίου, ἔστω καὶ ἂν οἱ ἀντίπαλοί μου (ὁ κόσμος, ἡ ἁμαρτία, ὁ σατανᾶς) μοῦ δείχνουν ἓνα σταυρό, ἐπάνω στὸν ὁποῖο πρέπει κ' ἐγὼ ν' ἀφήσω, ὅπως ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, τὴν τελευταία μου ἀναπνοή.

Αὐτὴ τὴν ἀπόφασι πρέπει νὰ πάρῃ κάθε Χριστιανός, ἂν θέλῃ νὰ εὐαρεστήσῃ στὸν ἀρχηγὸ τῆς στρατιᾶς, τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐὰν ἓνας ἐπίγειος βασιλιάς τιμᾶ τοὺς γενναίους στρατιῶτες του μὲ παράσημα, καὶ **ὁ Κύριος**

θὰ τιμῆσῃ τοὺς ἀνδρείους Χριστιανοὺς «μετὰ δόξης αἰωνίου» (Β' Τιμ. 2,10), γιὰτὶ ἀναδείχθηκαν «πιστοὶ ἄχρι θανάτου» καὶ ἀξίζουν νὰ τοὺς δώσῃ «τὸν στέφανον τῆς (αἰωνίου) ζωῆς» (Ἀπ. 2,10). Ἄκουσαν καὶ ἐκτέλεσαν τὴν προσταγὴ τοῦ Κυρίου «ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ» καὶ «Γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου καὶ δώσω σοὶ τὸν στέφανον τῆς ζωῆς».

Ὅποιος φθάνει μὲ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ στὴν ἀπόφασι αὐτή, αὐτὸς **ἔχει ξεπεράσει κάθε ἄλλο ἐμπόδιο**. Ἐκεῖνος ποὺ πῆρε τὴν ἀπόφασι, χάριν τῆς πίστεως καὶ τῆς ἠθικῆς τοῦ Εὐαγγελίου, νὰ θυσιάσῃ –ἂν παραστῆ ἀνάγκη– καὶ αὐτὴ τὴ ζωὴ του, αὐτὸς ὁ Χριστιανὸς θὰ ἔχῃ πάντοτε εἰρήνη στὴν ψυχὴ καὶ θὰ βαδίζῃ ἀτάραχος τὴν ὁδὸ τοῦ Κυρίου. Καὶ πῶς ὄχι; Ἄφοῦ ἀποφάσισε νὰ θυσιάσῃ τὴ ζωὴ του, τὸ πολυτιμότερο ἀπὸ τὰ ἐπίγεια ἀγαθὰ, τί ἔχει πλέον νὰ φοβηθῆ; Αὐτὸς ποὺ μπορεῖ καὶ περιφρονεῖ τὸν μεγαλύτερο ἐχθρὸ τῆς ζωῆς, τὸν θάνατο, πῶς δὲν θὰ περιφρονῆσῃ εὐκόλα καὶ τοὺς μικρότερους ἐχθροὺς τῆς ζωῆς του, τὶς θλίψεις καὶ τὶς ποικίλες στενοχώριες; Ὅποιος ἔχει τὴ δύναμι νὰ θυσιάσῃ τὸ μεγαλύτερο κεφάλαιο πῶς δὲν θὰ θυσιάσῃ σὲ δεδομένη στιγμή μικρὰ καὶ ἀσήμαντα ποσά; Ὁ στρατιώτης ποὺ πέφτει μὲ θάρρος στὴ φωτιὰ τοῦ θανάτου κ' εἶνε ἕτοιμος γιὰ τὴν τιμὴ τῆς πατρίδος καὶ τὸ αἷμα του νὰ χύσῃ, πῶς δὲν θὰ ὑποφέρῃ εὐκολώτερα κάθε ἄλλη κακουχία τοῦ πολέμου;

* * *

Νὰ λοιπὸν, ἀγαπητοί μου, γιὰτὶ κάνω σήμερα αὐτὸ τὸ τολμηρὸ κήρυγμα. Ἡ ἀπόφασι νὰ πεθάνουμε γιὰ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου θὰ μᾶς κάνῃ βράχους ἀκλόνητους σὲ κάθε πειρασμό. Μένοντας σταθεροὶ στὶς χριστιανικὲς μας ἀρχές καὶ πεποιθήσεις, **θ' ἀντικρίζουμε ἄφοβα κάθε ἄλλο κίνδυνο**. Ἐτοιμοὶ γιὰ τὸ θάνατο, ἕτοιμοὶ γιὰ σφαγὴ, θὰ εἴμαστε συγχρόνως ἕτοιμοὶ καὶ γιὰ κάθε ἄλλη μικρότερη θυσία ποὺ θὰ ζητήσῃ ἀπὸ μᾶς ὁ Χριστός. Ἄν εἴμαστε κοντὰ στὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, θὰ διατελοῦμε δὲ διαρκῆ ἐπιστράτευσι.

Πεθαίνοντας κάθε μέρα καὶ στιγμή γιὰ τὸν γλυκύτατο Κύριό μας καὶ συνοδεύοντάς τον στὸ δρόμο τοῦ σταυροῦ του, θὰ ἔχουμε **τὴν ἐλπίδα νὰ γίνουμε μέτοχοι** καὶ τῆς αἰωνίου του δόξης καὶ χαρᾶς.

Ἀδελφοί μου! Ἄς παρακαλέσουμε τὸν Κύριο **νὰ μᾶς φωτίσῃ**, γιὰ νὰ λάβουμε τὴν ἡρωικὴ ἀπόφασι καὶ νὰ ἐκτελέσουμε κ' ἐμεῖς τὴν ἐντολή του «ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ».

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**